

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26CoCsp/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323203219
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323203219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a doc. JUDr. Petra Molitorisa PhD. v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. D. A. E. XXX, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária so sídlom Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája č. 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 226,88 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 13Csp/66/2023-98 zo dňa 20.12.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.
- Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 50,00 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie mal jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Er/357/2016 žalobca úspešne bránil svoje právo ako spotrebiteľ, keďže rozhodnutie súdu - uznesenie o zastavení exekúcie bolo vydané a exekúcia zastavená na základe návrhu na zastavenie exekúcie podaného žalobcom ako povinným, a to z dôvodu porušenia povinností na strane oprávneného ako dodávateľa, a existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, tak ako je uvedené vo rozhodnutí č.k. 21Er/357/2016-93 z 09.09.2022, na základe čoho súd konštatuje, že žalobca preukázal, že úspešne ako spotrebiteľ uplatnil porušenie práva a povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Okrem toho súd prvej inštancie

dospel k záveru, že žalobcovi vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Súd prisvedčil žalobcovi, že tento znášal stav právnej neistoty, obával sa o výšku dlhu a jeho prípadné neustále narastanie. Žalobca bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu zo strany žalovaného najmä vzhľadom na jeho praktiky, spôsoby domáhania sa zaplata pohľadávky z úverovej zmluvy, a to v nemalej miere. Súd prvej inštancie poukázal na to, že samotné súdne konania, obzvlášť exekučné konania, sú náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadosťučinenia.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení súd prvej inštancie vychádzal z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať aj ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Spotrebiteľské práva žalobca úspešne ubránil, a tak mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Neznamená to ale, že mu patrí v takej výške, ako požadoval. Žalobcom požadované finančné zadosťučinenie vo výške 226,88 eura sa súdu prvej inštancie javilo ako neprimerané, a preto po úvahe jeho výšku moderoval. Súd prvej inštancie považoval za primerané priznať žalobcovi finančné zadosťučinenie vo výške 50 eur s ohľadom na úspešné uplatnenie svojho práva ako spotrebiteľa a porušenia povinností žalovaného v základnom exekučnom konaní Okresného súdu Humenné sp. 21Er/357/2016, ktoré bolo zastavené pre neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie sa pri určení výšky opieral o rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, kde výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd pri určení neprijateľných zmluvných podmienok stanovil vo výške 50 eur z každého určenia (č. k. 9CoCsp/31/2022-128 zo dňa 20.10.2022).

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak vychádzajúc pri výpočte trov konania z prisúdenej sumy.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50 eur považoval žalovaný za neopodstatnené a nepodložené. Podkladom, na základe ktorého si žalobca nárokuje vyplatenie žalovaného finančného zadosťučinenia je uznesenie Okresného súdu Humenné, ktorým exekučné konanie vedené pod sp.zn. 21Er/357/2016 voči žalobcovi ako povinnému zastavil z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca však podal samotnú žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia už skôr a to v konaní vedenom pod sp.zn. 21Csp/8/2020, ktorým súd neprijateľné zmluvné podmienky vyhlásil a žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie 600 eur, ktoré mu už bolo vyplatené. Žalobca čerpal úver na základe úverovej zmluvy č. 4110120749 vo výške 3.000 eur, pričom súhrne zaplatil len sumu 890 eur, teda zďaleka ani len samotnú istinu poskytnutého úveru. Napriek tejto skutočnosti, že v prvom rade žalobca sám porušil svoje zmluvné povinnosti a poškodil žalovaného, podal si žalobu o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur, konanie bolo vedené pred Okresným súdom Humenné pod sp.zn. 21Csp/8/2020 a toho času je právoplatne ukončené s tým, že súd rozsudkom vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky a priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur. Žalobca následne na základe tej istej úverovej zmluvy a neprijateľných zmluvných podmienok podal ďalšiu žalobu o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 226,88 eura.

Podľa odvolateľa uvedené konanie nemožno označiť inak ako za špekulatívne zneužívanie inštitútu na ochranu spotrebiteľa, čo jednoznačne nebolo cieľom zákonodarcu. Pokiaľ by žalobcovi malo byť na základe prezentovanej skutočnosti priznané 2krát finančné zadosťučinenie, znamenalo by to, že súd nepoctivých dlžníkov, ktorí neuhradia veriteľom ani samotnú istinu poskytnutého úveru ešte odmenia tým, že im veriteľ v podstate neposkytuje úver, ale „dar“. V tejto súvislosti je nevyhnutným uviesť si, že ide stále o jednu úverovú zmluvu a neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorých si žalobca uplatňuje dve finančné zadosťučinenia pod sp.zn. 21Csp/8/2020 a 13Csp/66/2023. Žalovanému nie je zrejmé, z čoho vychádza názor súdu prvej inštancie ohľadne praktík vymáhania so strany žalovaného voči žalobcovi, ktoré prebiehali výlučne zákonným spôsobom. V konaní nemožno vychádzať len z domniek a vyhovujúcich hypotéz, ale výlučne zo skutočností podložených relevantnými dôkazmi.

Uviedol, že súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania ex officio, a ak zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Ak zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Žalobca podal dve žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Podkladom na vyplatenie oboch finančných zadosťučinení je vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Prvé konanie vedené pod sp.zn. 21Csp/8/2020 je právoplatne ukončené. Aktuálne teda prebieha ďalšie totožné konanie o vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia z rovnakého dôvodu a to vyhlásenia niektorých zmluvných podmienok za neprijateľné, čím dochádza ku kolízií a vzniku prekážky res iudicata.

Zo žalovaným popísaných skutočností je zrejmé, že v danom prípade žalobcovi žiadne, ani len potenciálne riziko ujmy nehrozilo, ale z celého zmluvného vzťahu so žalovaným sa snaží len vyťažiť výhody a finančné prostriedky. Ani súdy by nemali spotrebiteľov zbavovať zodpovednosti za svoje záväzky a následne im ešte priznať primerané finančné zadosťučinenie. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky, v zmysle zastaveného exekučného konania a tiež skôr vyplateného finančného zadosťučinenia vo výške 600 eur. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie z dôvodu prekážky res iudicata zastavil alternatívne v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Vo vzťahu k odvolaniu podal vyjadrenie žalobca. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného o nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku apoukával najmä na jeho vecné odôvodnenie, pretože prvoinštančný súd sa dostatočne zaoberal všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní. V napadnutom rozsudku súd prihliadal na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany všetkých strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne dostatočne odôvodnil. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní, pričom jeho jednotlivé argumenty iba preukazujú opodstatnenosť žaloby, pretože žalovaný si nepriznáva pochybenie a porušenie spotrebiteľských noriem a jeho práv, čo len odôvodňuje opodstatnenosť podanej žaloby s poukazom na jednotlivé ciele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Výsledok a závery vyplývajúce zo základného (exekučného) konania evidentne preukazujú, že žalobca v exekučnom (základnom) konaní bol preukázateľne úspešný.

Pokiaľ žalovaný poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Humenné, sp. zn. 21Csp/8/2020, tak žalovaný sám uviedol, že malo ísť o konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V tomto konaní sp. zn. 13Csp/66/2023 si žalobca uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré boli detekované v základnom (exekučnom) konaní sp. zn. 21Er/357/2016. Len samotná skutočnosť, že sa jedná o konania medzi totožnými sporovými stranami a z tej istej úverovej zmluvy, podľa žalobcu automaticky nevedie k záveru o prekážke res iudicata, pretože ide o nárok z rozdielnych skutkových základov, resp. titulov (súdnych rozhodnutí). Absentuje totožnosť predmetu konania. S poukazom na uvedené argumenty žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže výrok II., ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá žalobcu odvolaním

nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza nasledovne.

12. Odvolací súd sa najprv vyporiadal s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; HiroBalani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

13. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie dostatočne jasne vysvetlil, z akých dôvodov žalobe o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia čiastočne vyhovel (tak v prípade samotného nároku i výšky). Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

15. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej v texte ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

16. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo

povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

17. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 226,88 eura titulom úspešného uplatnenia (bránenia) svojich spotrebiteľských práv v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 21Er/357/2016 o vymoženie 3.077,77 eura s príslušenstvom a trovami exekúcie.

18. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

19. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku).

20. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol už uplatnený (z rovnakého stavu). Právoplatné rozhodnutie súdu tvorí prekážku rozsúdenej veci však iba v takom rozsahu, o ktorom bolo súdom už právoplatne rozhodnuté (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu 3Obdo/51/2008 zo dňa 21. 04. 2010).

21. Odvolací súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 21Csp/8/2020 na základe podanej žaloby žalobcu Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 16.06.2020, č.k. 21Csp/8/2020-43 vyhlásil za neprijateľné štyri zmluvné podmienky uvedené v úverovej zmluve č. 41101207495000 z 26.10.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur vychádzajúc z úspechu žalobcu čo určenia uvedených zmluvných podmienok za neprijateľné.

22. Je pravda, že obe konania 21Er/357/2016 a 21Csp/8/2020, na základe ktorých súdy priznali nárok na primerané finančné zadosťučinenie sa týkajú rovnakých sporových strán, resp. účastníkov, avšak v každom z tohto konaní ide o nárok vychádzajúci z rozdielnych skutkových základov, resp. titulov (súdnych rozhodnutí). Kým v exekučnom konaní sp. zn. 21Er/357/2016 oprávnený (žalovaný v tomto konaní) podaným návrhom na vykonanie exekúcie žiadal vymôcť sumu 3.077,77 eura s príslušenstvom voči povinnému (žalobca v tomto konaní), a to na podklade exekučného titulu – platobného rozkazu sp. zn. 18Ro/285/2014 z 09.06.2015, pričom exekúcia bola zastavená z dôvodu, že vymáhaný nárok bol priznaný z neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v úverovej zmluve č. 41101207495000 z 26.10.2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 21Csp/8/2020 si žalobca (žalobca v tomto konaní) uplatnil nárok na určenie neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v úverovej zmluve č. 41101207495000 z 26.10.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, pričom súd tejto žalobe vyhovel. Absentuje teda totožnosť predmetu konania. Odvolací súd preto nepovažoval túto odvoláciu námietku žalovaného za dôvodnú.

23. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tvrdenie

žalobcu o úspechu v základnom konaní bolo preukázané uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 21Er/357/2016-93 zo dňa 09.09.2022, ktorým bola zastavená predmetná exekúcia. V uvedenom uznesení Okresný súd Humenné ako exekučný súd dospel na zakladá návrhu žalobcu ako povinného na zastavenie exekúcie k záveru o neprípustnosti vedenia ďalšej exekúcie voči žalobcovi ako povinnému z dôvodu existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 26.10.2011, na podklade ktorej bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 18Ro/285/2014 z 09.06.2015 ako exekučný titul.

24. Za stavu, keď na základe procesnej obrany žalobcu v exekučnom konaní vedenej voči nemu došlo uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 21Er/357/2016-93 zo dňa 09.09.2022 k zastaveniu exekúcie v dôsledku prijatých záverov exekučného súdu o nedôvodnosti vedenia exekúcie, podkladom ktorej je priznaný nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný. Bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

25. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

26. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

27. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, čo viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 50 eur, keď správne prihliadol na rozsah porušenia spotrebiteľských práv žalobcu zo strany právneho predchodcu žalovaného ako dodávateľa, ktorý v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 26.10.2011 použil štyri neprijateľné zmluvne podmienky. Je teda zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý si ako oprávnený uplatňoval vymoženie pohľadávky na podklade tejto úverovej zmluvy. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv, odvolací súd konštatuje, že priznaná suma finančného zadosťučinenia 50 eur je v tomto prípade, obzvlášť za situácie, že žalobcovi v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 26.10.2011 bola už priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia 600 eur, postačujúca.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III., ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol plne úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorý podal vyjadrenie v odvolacom konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP)

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).